



ॐ
 श्री હરી.
 સદગુણી

કમળા ગૌરી નાટકનાં ગાયનો.

રચી પ્રસિદ્ધ કરનાર
 રા. મુળશંકર પ્રભુરામ હરીભક્ત.

મુકામ--ઉનાવા પોષ્ટ--ઉંઝા
 સંવત ૧૯૬૩ અસાધી શ્રાવણ સુદ ૧

કીમત ત્રણ આના.



શ્રી કેશરીયાળ પ્રીન્ટિંગ પ્રેસ--અમદાવાદ.



ગુજરાત વિદ્યાર્પીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુવ્રમાંક ૧૮૩૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ કમળા ગૌરી બાટકમાં

ગાથમી.

વિષય દં : ૨૦૩

શ્રી હરી
સદગુણી

કમળા ગૌરી નાટકનાં ગાયનો.

રચનાર

રા. મુળશંકર પરભુરામ હરીભક્ત.

મુ. ઉનાવા.

અમદાવાદમાં ધીકાંટે

શા. સોમચંદ કેશવલાલે પોતાના

ધી ચંદ્રપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યાં.

પ્રત ૧૦૦૦

સંવત ૧૯૬૩

અસાડી શ્રાવણ સુદ ૧

કિંમત રૂ. ૦—૩—૦ પાઇ.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

7-12-2 ૧૮૩૭

સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આકટ પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી
સર્વ હક કર્તાઓ પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે.

ક્રમળા ગૌરી નાટકનો ટુંક સાર



લક્ષ્મીપુર—આરંભમાં સરવે પાત્રે પ્રભુ સ્તુતી કરેછે

ક્રમળાગૌરી—લક્ષ્મીપુરના રાજ્ય ગૌર દેવદત્ત શર્માની દીકરી તેનું લગ્ન કાન્તીપુરના વિપ્ર સત્યાનંદના પુત્ર ગૌતમ સાથે બાધ્યા વરથામાં થવાથી દંપતી એક મેકને ઓળખતાં નથી

ગૌતમ—કાન્તીપુરના વિપ્ર સત્યાનંદને ત્યાં જનમેલો તેનાં મા બાપ નાની વયમાં મરણ પામવાથી કાકા સ્વારથીરામે થોડાક દીવસ રાખી કાઠી મુક્યો તે રખડતો રખડતો લક્ષ્મીપુર આવે છે ત્યાં દેવદત્તશર્મા કંઈક પિછણુ પડવાથી તથા પોતાને પુત્ર નહીં હોવાથી પોતાને ઘેર તેડી લાવે છે અને ગૌતમને ખુબ વિદ્યા બુલાવેછે ક્રમળા તથા ગૌતમ સાથે અભ્યાસ કરે છે અને બાંહુ બાવથી પતેછે પોતાને પ્રભુ સ્થાયથી પુત્ર તરીકે રાખ્યો તે માટે ગૌતમ પ્રભુ સ્તુતી કરે છે

દયારામ
મંગળિયો
રૂપાળી



મસ્કરા વિપ્ર ચાલુ જમાનાની વિપ્ર રીઠીતું કારસ
કરિ સભા રંજન કરેછે

કામસિંહ—લક્ષ્મીપુરનો રાજા તે કાન્તીપુરનો રાજા મદનસિંહ ખંડણીને માટે આનાકાની કરતો હોવાથી લસ્કર મોકલવાને બદલે પ્રધાન સુમતીની સલાહથી સમજાવી ખંડણી લાવવા રાજ્ય ગૌર દેવદત્તશર્મા તથા ખીજા કેટલાંક એક સ્વારને મોકલેછે દેવદત્તશર્માના બદલામાં ગૌતમ રાજા મહેલમાં રામ કથા કરવા

જન્ય છે તેની સાથે કમળા પણ જન્ય છે રાજ્ય કામસીંહ કમળા
 ગૌરી ઉપર મોહીત થાય છે. કામથી વ્યાકુળ થયેલો નૃપતી કમ
 ળા ને મળવા કારણે શોધે છે. દેવદત્તશર્મા મદનસીંહને સમજ
 વી ખંડણી લઈ આવે છે તેની ખુશાલીમાં નથ ઉગ્રણી કાઢે
 છે તે દીવસે સાંજે કમળાને દેવદત્તશર્માના શ્રમના બદલામાં ઉમાં
 સર પહેરાવવા તેડાવે છે કમળા તથા દેવદત્ત કામસીંહનો નીચ
 હેતુ સમજે છે પણ શું કરવું કરને લીધે. કમળાને મોકલે છે
 પણ ગૌતમ ને સાથે મોકલે છે કમળા રાજ્ય મેહેલના મેડા ઉપ
 ર ચઢે છે પણ ગૌતમને રાજ્ય દુત અટકાવે છે ગૌતમ રાજાનો
 એહેરો જોઈ બહેચાય છે કમળા ઉપર જઈ પ્રણામ કરી પિતાશ્રી
 કહી ઉભી રહે છે કામસીંહ મદન રૂપી દુષ્ટ ઝેરથી કમળાની
 શુદ્ધ વૃત્તિ પારખી શકતો નથી તેથી પ્રિયા કહી બોલાવે છે પ
 રંતુ કમળાના સાચા શીયળવૃત્ત આગળ કામસીંહની દુષ્ટતા પાર
 પડતી નથી પોતાના શરીરને મદન અંધરાજ હાથ અડકાડશે
 એમ જોતાં તિક્ષણ વચન પ્રહારથી આપ દેવાનો તથા આત્મ
 ધાત કરવા બય બતાવે છે ત્યાં કુમુદા સુંદરી આવી ચઢે છે કમળા
 નું શીયળ સચવાય છે કામસીંહ. કમળા તથા કુમુદાની માફી
 માગે છે અને પુત્રી તરીકે ઉમાંસર પહેરાવે છે. કમળાગૌરી કુમુ
 દાસુંદરીને પુત્ર શવાનો આશીરવાદ દે છે કામસીંહ હવેથી કોઈ
 વખત દુષ્ટ કર્મ નહીં કરવા પ્રતિજ્ઞાલે છે. ગૌતમ બહેમથી કમળા
 ની સાથે નહીં જોડતાં જુદોજ અભ્યાસ કરે છે. દેવદત્તશર્મા. વ
 ખતે ગૌતમ પોતેજ જામાત્ર હોયતો. બન્ને વચ્ચે બહેમના બીયા
 થી અણુજનાવતું વૃક્ષ ઉગશે એમ ધારી ગૌતમ પંડીતના આશ્ર
 હથી પોતાના નામમાં જવા રજા આપે છે પાછળથી સ્વારથીરામ

ના સીરનામે પણ લખી પોતાની પુત્રીનું આણુ કરવા વિનવે છે. સ્વારથીરામ ગૌતમને તેડી લક્ષ્મીપુર આવેછે. ત્યાં ભાગીરથી તથા દેવદત્ત ધારેલી ધારણા સરળ થઇ સમગ્ર અતી દુર્ધર્મિત થાય છે કમળાને કાન્તીપુર તેડી જાય છે પણ દંપતીના સુખમાં વહે મરખી ડુંગર આવી પડેછે ગૌતમ કમળાનું 'રંધેલું' ન જન્મતાં સ્વયંપાક કરી જમે છે. પોતાના પત્નીની આ પ્રમાણે વર્તણુકથી કમળા દુઃખી થઈ પીયર જાય છે પાછી આવે છે. પણ ગૌતમ બીલકુલ બોલાવતાજ નથી અને બારણા આગળ બેસી રહેછે આ પ્રમાણે પતિ સુખી નહીં થાય અને હુ પણ નહીં થાઉં એમ ધારી કમળા પોતાના જાપના નામથી એક પત્ર લખી કોઈ માણસને આપી પંડીતના હાથમાં આપવા દરમાવે છે પંડીત પત્રવાંચી કમળાને પીયર જવા કહે છે અને કામસીંહનું મહેલું દેછે શીયળવંતી કમળા અહીં બહાર નીકળી વારાંગનાનો વેષ પહેરી કાન્તીપુરમાં બીજો દરવાજો જઈ એક મકાન બાંડે લઈ રામ કથા કરેછે ત્યાં પોતાની જોડે એક ઉચ્ચ આસન બનાવે છે તે ઉપર પંડીતને બેસવાનું કરાવેછે. સુંદર વાદ્ય ઉપર કથા તથા સુંદર અવાજ એથી સભા બહુજ રંજન થાય છે અને દરરોજ પ્રબુક્કળ પછસા એકઠા થાય છે. તેમાંથી બ્રાહ્મણોને જ્ઞાન આપેછે તથા ગરીબોને અનાજ અપાવે છે આખા ગામમાં વાર્તા ફેલાવાથી વારાંગના નથી પણ આ કોઈ દેવી છે એમ સર્જનોની ધારણા રહેછે પંડીતને જ્ઞાને આ પ્રમાણે વાત આવવાથી તેઓ પણ જાય છે વારાંગના વેષે કમળાએ પોશાક સાથે લજ્જાટમાં હીરો રાખવાથી પંડીત ઝાળખી શકતા નથી આ કોઈ ભક્તીવંત સ્ત્રી છે વારાંગના નથી એમ ગણીલેછે પંડીતને દેખી પોતાથી ઉંચા આ-

સન ઉપર તેઓને પુરા આદરથી બેસાડે છે દરરોજ બ્રાહ્મણોને આપતાં જે વધેછે તે પંડીતને આપીદેછે પંડીત પોતાને સભામાં વધુ માન મળતું હોવાથી દરરોજ આનંદથી કથામાં જાયછે શ્રોતાઓ કમળાની શુદ્ધ વાણીથી આનંદ પામે છે કથા સમાપ્ત થતાં બ્રાહ્મણોને જમાડવા સીધાં વગેરે આપવાનું કામ ગૌતમ પંડીતને સોંપી દેછે બીજે દીવસે જમવા માટે પંડીત એકલાને આમંત્રણ કરેછે પંડીતનો થાળ રસોઇઆ પાસે પીરસાવી રસોઇઆને વિદાય કરેછે. પંડીત અડધું જમેછે ત્યાં કમળા પોતે હાથ જોડી વિનંતી કરી કહેછે કે હું બ્રાહ્મણની પુત્રી છું અને શ્રાપ થયોછે માટે મારા હસ્તથી જે આસ જમી મારો શ્રાપ મટાડો પણ પંડીત વારાંગના વેષે કમળા છે એમ ખીંછાણુતા નહીં હોવાથી આના કાની કરેછે પણ શ્રી હરીના સોગન દેવાથી તથા રીંછી રીંછી અર્પણકરવાથી માની. જે આસ કમળાના હાથથી જમેછે. ત્યાંથી ચાલી નીકળી કમળા પોતાને સાસરે આવેછે પણ પંડીત ગયેલી દુર્ગા પાછી આવી જાણી પાછા અસલ સ્થિતિ યાદ કરે છે કેટલાક દીવસ રાહ જોઇ કમળા સરીત ઉપરથી જળામરી વાત સાંભળી હોય તેમ ધુમવાતી વારાંગનાની સાથે ભોજન કરી બ્રહ્મ થયાની વાત જણાવી અહાવા સ્વામી સાથે નહી રહેતાં પીયર જઇ આત્મધાત કરવા બડબડેછે. પોટકુ લઇ પંડીતના ઘરમાંથી નીકળેછે પણ આવાત સત્યમાની ગૌતમ કમળાને જતી અટકાવે છે પણ કમળા નહી માનતાં આલસ્ય માંડે છે પરાજય પામેલો પતી પોતે બ્રહ્મ થયો નથી એમ જણાવી પાછળથી સાડી પકડી રોકેછે. કમળાને સમજાવી જમવા માટે આગ્રહ કરતાં મીઠાઇનો થાળ લાવી તેમાં બંને જણ જમે છે

બીજે દીવસે મેં પોતેજ વારાંગનાને વેષધરી તમેને રીઝવ્યા છે એમ કમળા જણાવેછે પણ પંડીત માનતા નથી ત્યારે સ્વાંગ ધરી તેજ માફક કરી બતાવેછે પંડીત કબુલ કરેછે અને પોતાની પત્ની સદ્ગુણી છે એમ ગણી વહેમ દુર કરેછે

કુમ્ભાસુન્દરી—કામસીંહની મુખ્યરાણી તેનો ભાવ કમળાગૌરી ઉપર મુળથીજ વિશેષ હતો તેમાં વળી પુત્ર પ્રસવવાથી વધારે વધ્યો તેથી પોતાના પત્નીની સલાહ લઇ પુત્રો તુલ્ય કમળાગૌરી તથા ગૌતમ પંડીતને કાન્તીપુર પત્ર લખેછે અને પુત્રનો પારણ બાંધવાનો વિધી કરવા તુરત પધારવા વિનંતી કરેછે દંપતી લક્ષ્મીપુર જાયછે ત્યાં ભાગીરથી કમળાની માતા કામસિંહના ત્યાંથી તેડવા આવેલી ગાડીમાં પુત્રી જમાઇને લઇ જાયછે ત્યાં રાજા કામસીંહની સદ્ગુણીરાણીઓ પોતાનાં પુત્રી જમાઈ તુલ્ય ગણી સન્માન આપેછે રાજા કામસીંહ કમળાને બેન કહી વાતસલ્ય બતાવી પંડીતને સન્માન આપી લઇ જાય છે.

તારાસુન્દરી
કુમ્ભાસુન્દરી
ભાગીરથી
નયનતારા
કમળા

પારણ બાંધે છે અને કુંવરશ્રીને સુવાડી કમળાપાસે હાંચેળાવે છે પારણ બાંધવાનો વીધી પુરો થતાં દેવી મંદીરમાં સઘળી સુન્દરીઓ પુજાપો લઇ જાય છે ત્યાં આનંદથી ગાય છે અને પુજા કરે છે પુજા વીધી પુરો થતાં કામસીંહનું કચેરીમંડળ માતાને નમન કરે છે અને કામસીંહ પોતે માતાજી આગળ પોતાની સદ્વૃત્તિ ન બદલાય એવી અરજ કરે છે. પ્રથમ કમળા પ્રત્યે ચલાવેલી ગેર વર્તણૂકમાં શ્રીહરીએ બચાવ્યા તેને માટે પ્રભુની માફ માગે છે.

અને કમળા પ્રત્યે માફ માગી પોતાને ધિક્કાર આપે છે. રાગ્નએ પોતાની પરીતારી રંક પ્રજા પ્રત્યે કેવા ભાવથી તથા કેવી વર્તણૂકથી વર્તવું તેનું વિવેચન કરે છે અને પોતે કરેલા પાપની માફી માટે ઇશ્વર આરાધના કરે છે અને આ સંસારમાં પુરૂષનું એક પત્નીવૃત્ત અને સ્ત્રીઓનું શીયળવૃત્ત એજ મનુષ્ય દેહનું ઉત્તમ સાર્થક છે અને એજ મોક્ષનો અભય પરમ માર્ગ છે. એમ જણાવે છે.

સર્વ પાત્રો—પ્રભુ સ્તુતી કરી પતીવૃત્તા સદ્ગુણી કમળાગૌરીનો વિજય જાતાવી ખેલ પુરો કરે છે.

સંક્ષિપ્ત સાર સંપૂર્ણ.

કર્તા. રા. મુ. પ્ર. ઉનાવા.



પાત્રો.

લક્ષ્મીપુર—એક નગર કમળાની જન્મભુમી.

કમળાગૌરી—દેવદત્ત શર્માની દીકરી

ગૌતમ પંડીત—કમળાનો પતી કાન્તીપુરના વિપ્ર સત્યાનંદનો પુત્ર.

દેવદત્ત—લક્ષ્મીપુરના રાજ્યગૌર.

ભાગીરથી—કમળાની માતૃશ્રી.

નયન
 વિજયા
 જયંત
 મણી
 હીરા

} —કમળાની સખીઓ.

સ્વારથીરામ—ગૌતમના કાકા.

કામસીંહ—લક્ષ્મીપુરના રાજા.

સુમતી—પ્રધાન.

કુમુદાસુદરી
 તારામતી
 મધુરમણી
 ચંદ્રાગૌરી

} —કામસીંહની રાણીઓ.

શાન્તીપુર—એક નગ્ર.

કાન્તીપુર—એક નગ્ર ગૌતમની જન્મભુમીનું સ્થાન.

મદનસીંહ—શાન્તીપુરનો દામસીંહનો ખંડીયો રાજા.

દયારામ—એક મસ્કરો વિપ્ર.

મંગળિયો—દયારામનો છોકરો.

રૂપાળી—દયારામની સ્ત્રી.

નદુમકુવસંત—દુષ્ટ વિચારના યુવકો.

શાન્તીરામ
મુક્તાનંદ
વીઘારામ } વગેરે કાન્તીપુરના વિપ્રો.

દાસીઓ
અપહરણીઓ
નોકરો } વગેરે—બીજા પાત્રો.



કમળાગૌરી

નાટકનાં ગાયનો

૧

મંગળા ચરણુ

સર્વપાત્રો—

હરનર્મદે—એ રાહુ

જય જય જય જય વિભુ જગતપતી

ભક્ત કૃપા નિધી ભવ ભય મોચન

કો થી કળાય ન આપકતી—

જય

ત્રીવિધી ટાળક દોષ વિદારક

અજરામર તુજ અકળગતી—

જય

કરુણાળુ દિન બંધુ સદા સુખ કર કૃપા સિંધુ તમે

કરિયે કૃપા અમ દાસપર સંકટ અમારાં સૌ શમે

કાપી કુમતી પ્રભૂ ઘો સુમતી—

જય

૨

દયારામ—

રાગ ધર્મરાય સમ કોન ધરામાં

આશુ કુળમાં જન્મ ધરીને

પેટ ભરી ખાળી લાડુ

પાછળ બરફી શેર બશેરના

સુખેથી ભુકા કાઢું

તોપણ આ તન જીવું રહે છે
 નથી થતુ જરિયે જાડુ
 મંગળીયો—લેપ કરો લાડુતો તનપર
 તો થાયે તેથી ધાડું
 અહાલાડુ, હાયલાડુ બાપાલાડુ

દયારામ..... ..પ્રાહ્મણ

૪

સુમતીપ્રધાન—

શીખરણી

અસંતોષી વિપ્રો તમ સમ વસે આ અવનિમાં
 ધરાયા ભુખ્યા છે નવ કદિ દિસે તે તણી સિમાં
 જમીને જ્ઞેતાંમાં વળિપણ જાહુ જાવજ ધમી
 નહો ધંધો કાંમ દિન નિરગમે ભૂ મહિં ભમી
 ઠીક છે મહારાજ કાલે આવજે તમને જમવા મળશે

મંગળીયો— હેં મહારાજ હેં મહારાજ હેં મહારાજ

દયારામ—ક્યારે આવુ રાગ જરા મને કહો સરકાર કારણકે
 દશ વાગ્યા કેડે તો હુ ભાંગ પીને સુમ્મ રહુજી તેથી મને કપડાતું
 પણ ભાન રહેતુ નથી રૂપાળી મંગળીયાતી બા સારી છે કે મને
 જરા એક ખે ધીમા ધીમા ઘોડા લગાવે છે કે હુ જામ જાગુજી અહ્યા
 મંગળીયા રૂપાળી બા આબ્યાં કે

મંગળીયો—(દયારામના મોઢા ઉપર મંગળીયો લપડાક મારેછે)
 બાપા તમારાથી બા કહેવાય કે

દયારામ—હા અહ્યા હા હુ ભૂંડો માશી કહેવાય

મંગળીયો--હુએ પરણીશ એટલે માશોયા એમ કહીશ કેમઆપા.

દયારામ--હુ અને તુ બે ભૂલ્યા એતો વહુ થાય વહુ

મંગળીયો--હજી રામતો ન આવ્યો (સુમતી પ્રત્યે) કાકા

રામને કેવારે આવશે મારે જીવો છે.

દયારામ--મારો દીકરો હુશીઆર પાક્યો પછી ખાશે ધુળ દુ

કારા ન દીજીએ મારા કાકા ન દીજીએ.

મંગળીયો--આપા આપા. હુનો માસીની જેનને પરણીશ કેમ ઠીકને.

દયારામ--અલ્યા ભૂલ્યો ભૂલ્યો એ તો તારી બા

મંગળીયો--એતો બા તમારી તમારી

દયારામ--કાકા પ્રધાનજી આ છોકરાનો જનમ અઢાર મહીના

અને પાંચ દહાડે થયો છે અને વળી કાળી ચૌદશ આદીતવાર અને વેંછુડામાં પછી હુશીઆર હોય કે નહીં.

સુમતી--ત્યારે તો શી ભૂલ હોય પછી

દયારામ--મારો હાહરો ઉસ્તાદ દેખાય છે

પ્રધાન--તમને પણ ધન્યછે કે છોકરાને સાસરો કહેાછો

મંગળીયો--આપા આપા આપણી બા બેલાવે

દયારામ--અલ્યા બાતે તારી કે મારી

મંગળીયો--આપણી સૈયારી સૈયારી

રૂપાળી--મારા રડ્યા એમ કહેવાયકે કોઇતો નવ મહીના રાખે અને મેતો અઢાર મહીના રાખ્યો છે તો જરાકતો દીક બોલ

દયારામ--હા તુ દીક આવી નહીતો તારો અઢારિયો મને મારી નાંખત જોતે બે ચાર લપડાક મુકી છે

મંગળિયો--આપા આપા દરબાર આવ્યા આ તુ જતી રહે
નીકર કોક તને લઇ જશે

રૂપાળી--મારા રોયા એમ ન જોસાય કોક લઇ જાયને તારા
આપની બાયડીને ચરે ભૂલી ભૂલી.

કામસીંહ--પ્રધાનજી વારાંગનાઓને જોસાવો

સુમતી--જહાંપનાહ તેઓ હાજરજ છે

વારાંગનાઓ-- મેંતો શાખદેકુ હુકન

સગ સખીયન મિલ પ્રભુ સ્મરન કરો

સ્મરન કરો પ્રભુ સ્મરન કરો--

સગ

રમજુમ છુમ છુમ તાલ બગવો

નમિ નમિ સ્નેહકી નજર કરો--

સગ

કૃપ્ત ચંદ્ર એહી પ્રાનસેં પ્યારા

નિશ દિન ઉરમેં ધ્યાન ધરો

સગ

તન મન ધન સગ અર્પન કરકે

કૃપ્ત કૃપ્ત મુખ ગાન કરો

સગ

કામસિંહ--વાહ વાહ પ્રધાનજી આ એકજ ગાયતથી મારૂ
દીલ રંજન કીધુ છે તો તેના બદલામાં આ વારાંગનાઓને સો મહેર
બક્ષીસ આપો

૫

દયારામ-- અપાર અપાર મારા પ્યારા--એ રાહ

જેને મંગળિયા દરબારમાં ગુણકાનું માન

જેને જેને પગ હન હન કરીને

ભૂલાચું રાગનું માન.....કુદ અલ્યા

સો મહોર લેધ ચાલો ગધ ચા

આપણુ બની ગ્યા હેવાન--

જોને

કામસિંહ--વાર પ્રધાનજી આ મહારાજને પણ પાકાં સીધાં
અને દક્ષણની એક સોના મહોર આપો

દયારામ--વાહરે મંગળિયા ખોલ્યુ હવે તાર ભાગ્ય ખાન
પાન કરશુ ભાંગ ચઢાવશું

મંગળિયો--ગાન તાન કરશું મોજ ઉડાવશું

દયારામ-- ધરખાર કરીશું હરાજ--વાહરે
તારો બાને એક રાણી બનાવશું

મંગળિયો--આપણે બે પછી રાજ થઇશું

દયારામ--વાહ વાહ વાહ દિકરા વાહ--વાહરે

મંગળિયો--હા હા હા બાપા હા પછી તમે મને બાપા
કહેજો હોકે

દેવદત્ત--અલ્યા ભાઇ તુ કોણુ છે અને અહીં કેમ રખડે છે
તાર ગામ કયુ તાર નામ શું છે અમારે ત્યાં આવીશ ચાલ તને ત્યાં
ખાવા પીવા મળશે

છોકરો--માર ગામ હુ જાણુતો નથી પણ પાંચ વરસ પહેલાં
ની વાત તમોને હુ કહુધું તે સાંભળો મારાં મા બાપ બહેલાં મરી ગયાં
છે અને મારો કાકો રાખતા તેમણે થોડા દીવસ રાખી કાઢી મુક્યો છે
તેઓ મને ગોતા કહી બોલાવતા તમારે ત્યાં હુ રહેવા ખુશીધું ખાવા
પીવા આપજો હુ બ્રાહ્મણુતો છોકરો છું.

દેવદત્તશર્મા—(મનમાં) ચેહેરો જોતાં જમાઈ જેવો લાગે છે
પણ નક્કી ન કરેવાય હશે હમણાં ન ઝોળખાય તેમ કીક છે ચાલ
બાઈ (ભાગીરથી પ્રત્યે)

૬

રાગ— કરી ભુલ પિતાએ—એ રાહ

પ્રિયા મહેર પ્રભૂએ કીધી પુર્ણ આજેરે (૨)

ચિન્ય જણાયે જમાત્ર કેરાં

કહેવાયે કયમ પહેલો પિછાણ્યા વિનાતેરે— પ્રિયા

બહાલી પૂતી કમળા સાથે

બણાવિશું પ્રિયા પુરા પ્યારે તેતેરે— પ્રિયા

ભાગીરથી—બહાલા સ્વામિ વધ્યો હર્ષ પેખી પુત્ર સારારે (૨)

આનંદિ દીસે વદન રૂપાળું

વિદ્યા બણાવી બહાલા દિલે હોંશ ધારારે—બહાલા

ગૌતમ— ખરાં માત તાત આજે મુને સાંપડ્યાં રે (૨)

એ વિણ કાણ આવું ગહાલ વધારે—

દીન દયાળુ સહાયથી આવીજ મળ્યાંરે— ખરાં

કમળા સાથે સદગુણ ધારી

શુદ્ધ ભાવે વર્તું પુર્ણ ભાગ્ય ફળ્યાંરે— ખરાં

૭

શિખરિણી.

દેવદત્ત—સુખે વાસી આંહી બય સહુ હરોનીજ મનનો

અમો સૂતા સંગે બણી ગણી રૂડા પંડિત બનો

પુરા ભાગ્યે પામ્યા તમ સમ ગુણી વારસ અમો

ગણી માળાપોતું સુત સમ કરો જ્ઞેયજ તમો

ગૌતમ--

કોઇ હાલ કહોજાકે-- એરાહ

પ્રભુ સ્થાય કિધી મહારી જાઉં તુજપર જલિહારી- પ્રભુ
 નાની વયમાં માતુ પિતાતું મર્યું થયું દુઃખકાર
 જેથી કષ્ટ તણો ન શુભાર ન સૂખ લગાર
 મળ્યું તવમાર.....પ્રભુ
 કાકાએ ધરખાર લઇતે કાઠી મુક્યો બહાર
 પિતા મહેર તમે કરતાર કરે કોણ બહાર
 નહીં આધાર.....પ્રભુ
 સંકટ દોરી શ્રી હરો કાપી ઉતાર્યો દુઃખપાર
 તમે સેવકના સુખકાર અમર ભરતાર
 શ્રી જગદા ધાર.....પ્રભુ
 શાસ્ત્ર તણો અભ્યાસ કર્યાનો અવસર આવ્યો આજ
 તારું દુઃખ દરિયેથી ઝાઝ પ્રભુ મહારાજ
 રાખી અમલાજ.....પ્રભુ

ગીતી

કામસીંહ-સચીવ સુમતી શાણા મદનસીંહની ખંડણી માટે
 રાજ્ય ગોર મોકલવા શાન્તીપુર જનસૂસ અવર સાટે
 ઘટે તેમ સમજાવી બિન તકરારે જે તે લઇ આવે
 સ્વારો સાથે લઇતે શિઘ્ર કહો શાન્તી પુર સીધાવે

સુમતીપ્રધાન-શાન્તી પુર પધારો આગા રાજનની થઇ છે એવી
 રાજ્ય જોર મેકસવા માટે અમર કૃપા કરી લેવી
 આપ વિના નવ જનશે સમાધાનથી અર્થ મેલી લેવો
 તેથી આ સોંપ્યુ છે અન્ય નથી કો અમતી એવો

હુઓ આજ તાપ વિલાપમાં—એ રાહ

દેવદત્તશર્મા—

અહો શું વહોહો સચીવજી
 એમાં શું કૃપાક રવી હતી
 સમજાવીને શુદ્ધ વાણિયી
 અંધ ચક્ષુઓ ઉઘડાવિને
 જેમાં વપ્ત નાવે લગાઇતો
 એવી હુ બતાવુ રૂડી મતી—
 તે વિષે રહો બેદિફર થઇ
 જાઉછું ખરે જાહલી તહીં
 સ્વારો દિયો મુજ સંગમાં
 લઇ આવિએ જનતી કતી— અહો

અહો

દેવદત્તશર્મા—

રાગ— ધર્મ રાય સમ કોન ધરામાં

જરૂરી કામ માટે હુ જાઉં જોતમ કમળા સાથ તમે
 જાઓ કથા કરવા દરબારે હરનિશ બે વાગ્યા સમયે

સ્વર રૂટે સદ્બોધ કરીને સભા હીલ રંજન કરવાં
 એજ વિમ્નનું કલ્પ ધરામાં સદ્ગુણ રૂપ ભુવણ ધરનાં
 માતૃ સમાન કુમુદા બાને પ્રણામ બેન જામ કરાને
 ગૌતમ પંડિત સંગે શાણી સઘ તમે પાછાં ફરતે
 શાન્તિપુર જામ દશ દિન માંહી શિદ્ધ બાહી શાણ્યા આવુ
 ત્યાં સુધી શુભ કાર્ય બજાવેા સમજીને વધુ શું કહાવું

૧૩

ગીતમ—આજ્ઞા શીર ચઢાવિને ગુરૂ આપની
 પ્રીતીથી કરશુ કયા સ્વર માપની
 સાથેલે કમળા સુપુસ્તક આવશે
 સુખેથી વિચરી રહુ સરવે થશે

૧૪

શાર્દૂલ નિકીડીત છંદ

પ્રીતેથી કમળા તમે કરાવેા પ્યારાં કયા પુસ્તકે
 આજ્ઞા થૈ નિજ તાતની ફરજતે પાળે ગુણી બાળકે
 સીતા સ્યામ અને રૂડા ભરતના પ્રીતી ગુણે ગામઝે
 શ્રેતાઓ સમિપે કયા ઠરિ રૂડા આનંદથી આવિશે

૧૫

કમળા— લાઘ્ય સખી એને— એ રાહુ

તાત હુકમથી સાથ હુ આવુ
 આપ કહોતે હુ કામ બજાવું.....તાત
 સદ્ગુણી શાણ્યા પંડિત પુત્ર
 ખેતી મહી પુડે પુડે સિધાવું.....ત્યાલ

ફરજ સુતાની તાત સમોપે
 એજ પ્રમાણે હુ શીર ચઢાવું તાત૦
 શ્રી હરિના ગૂણુ ગાવા સમુશું
 કાર્ય અવર શુભ શોધી ખતાવું તાત૦

કામસીંહ— ગજલ—૧૬

કથા રૂડી સુણી આજે તથાપી દીલ નારાજે
 રમા પેખી રૂપાળી આ મુકયો આનંદ ટાળી આ
 અરે આ સ્વર્ગની દૂરી અરે કે આપડી સૂરી
 નથી નિર્ભી રહેવાતું નહિં આ કળ રહેવાતું
 પ્રિયા આ કોણુ છે નારી.....

કુમુદાસુંદરી—.....ગુર પુત્રી નહીં નારી
 સુતા શાણી સદાધારી ગણી દ્યો પુત્રીથી પ્યારી.

કામસીંહ— ૧૭.

આ સ્વરૂપા સુંદરી તે કો તણે નસિળે લખી
 રંભાથી રૂપે રૂપાળી કો તણે નસીંભે લખી
 કામદેવ પ્રિયા રંતીશું કો તણે૦
 જ્ઞેષ્ઠ મેં નયને નિહાળી કો તણે૦
 હું પતીને તું રતી કહે કો તણે૦
 આવ તું ભેટી મુને લે કો તણે૦
 તું છે શાણી હું હઠિલો કો તણે૦
 તું પ્રમદા હું પ્રેમ ઘેલો કો તણે૦
 કો અધરનું પાન કરશે કો તણે૦
 કો પતીની પ્રાણુ ઠરશે કો તણે૦
 કેમ નાસે સુંદરી તું કો તણે૦

હું વિના કોને વરે તું કો તણે

દેખ્યા ભાઈ દુઃખના દહાડા—એ રાહ--૧૮

અરે એને ક્યાં હવે પેખું હું અરે એને ક્યાં હવે પેખું
આવ્યું અરે શું સ્વપ્ન મુજ હૃદયે મુનયના રમી રહી હી હી
સ્વપ્નેથી પામ્યા સાખ તે કોડી હવે કરમાં નહીં અરે૦
કેયે મળે કમળા કુડી ઓયે રહી લક્ષ્મ્યાવતી હી હી
છોડાવો કર કરો રીસ તે સ્વપ્ને થકી રહી છે જતી અરે૦
પંડીત આવ્યા ખંડણી લઈ એ ખુશીખાતું ખરું હું હું
આશા સચીવને હું હૃદય તદ્દખીર કેવી આદરું અરે૦
જન સર્વ ઊગાણી કરે ખૂશી નિમિત્તે તે તે કરે હો હો
પંડીતને શ્રમ માટ કમળાને ઉમાંસર ઉર ધરે અરે૦

શાર્દૂલ વિક્રિદીત વૃત. ૧૯

ચંદ્ર શ્રંઢકરાયતે મૃદુગતી વાતોપિવજ્ઞાયતે
માલયં સૂચિકુલાયતે મલયજા લેપસ્ફુલ્લિંગાયતે
રાત્રી કલ્પશતાયતે વિધિવશાત્ત્રાણોપિભાશાયતે
હાહન્તઃપ્રમદાવિયોગ સમયઃસંહાર કાલાયતે

રાગ--કંઠ એટક લગાડી રસીલી,--૨૦

કયો ઘેસો મુને તેં રસીલી

સ્વપ્નામાં થઇને હઠીલી,

કયો.

રાજ બહે લે લક્ષ્મી બહે લે

ઊરે તું મારે વસીલી.

કયો.

ખૂશી કરી હું તને એસાડું.

પ્રેમી હું તું છે હખીલી કયોં.

તું મારી પ્રાણને હું તારો પ્યારો
થાને હવે તું પ્રેમીલી કયોં.

વિયોગે તારા બહાલી ન લાગે
રજની અજવાળી ખીસેલી કયોં.

દેવદત્તશર્મા-- સોરઠા--૨૧

અર્થ અહીં સમજાય મતી બ્રહ્મ રાજન થઈ
તેડું આવ્યું ત્યાં કરવું શું શ્રી હરી હવે
આ વખતે ઉદ્ધાર સેવક રંક ગણી પ્રભુ
તુજ વિષુ જગદાધાર કોણ હવે ઊગારશે
રાગ--આવ્યોરે પ્યારી દીદહી થકી

ખેતીરે જાઓ તેડું આવ્યું દરબાર

આપે ઉમાંસર એ છે ઉધાડું

બેઠ દિસે દુઃખકાર

શ્રી હરી સાચવે શીયળ તારું

સૃષ્ટી તણા કરતાર

ખેતીરે

ખેતીરે

કમળા-- બહાલો લાગે વિનય વિચીક્ષણ

પિતાજી ત્યાં કેમ જવાયે

દેવદત્ત-- દરબારનો આવ્યો દૂત

કમળા--પિતાજી

આપવા માટે ઉમાંસર મુજને

તેડે એમાં દીસે બેઠ

લાગે શરમ રાજ મહેલમાં ગરતાં

ઉપજાવે આ શીદ ખેદ

પિતાજી.

પિતાજી.

દેવદત્ત—ગૌતમ પડિત આવશે સાથે
 તું પણ સદ્ગુણી સાર
 સૂએ થકી બેન સોંધાવે
 શીયળવંતીના શ્રી હરો બેત્રી
 દ્રોપદીના દુઃખહાર

સુખે

કમળા—પાય પડે પાછા ભરતાંમાં પગલું

દેવદત્ત—માગી રઘુવીર રહાય

સુખે

કમળા—રિદ્ધિ બળી સિદ્ધી જાય ઉકરડે

ક્ષદ્ધા થકી પડે કાય

ગૌતમ—તેથાપી ત્યાં કેમ જવાયે

દેવદત્ત—સીતાપતી રઘુવીરને સમરી

શાણી સુતા થા વિદાય

સુખે

તાત તે પુત્રી સમાનજ ગણશે

પેખો શુકન રૂડા થાય

સુખે

સોરઠો—૨૪

ગૌતમ—રીઝે તો દે ગ્રામ ખીજે તો લે ઠામને

વળી તખવે ધામ રાજનનો તે ધર્મ છે

રાગ—કામ છે દુષ્ટ વિકારી—૨૫

કામી નેત્ર જણાયે રાજનનાં કામી નેત્ર જણાયે

જિભાંસરનું બાનું બતાવી બોલ્યાવો મહેલ માંહે—રાજનનાં

મૂર હુકમથી સાથે હું આવ્યો અટકાવ્યો મૂને આંહે—રાજનનાં

બેઠ દિસે છે આમહિં નિશ્ચે કીધું હતું કમળાયે—રાજનનાં

ખેર હવે જો થાય તે જોવું એવિણ નહિં છે ઉપાયે—રાજનનાં

કમળા—

રાગ માઠ—૨૬

આશું આશું આશું આમાં દીસે છે કાંઈ ભેદ
 ગીતમ પંડિત પુઠે ન દીસે કપટ રચાયું કે કેમ
 નેત્રો આ પેખી નૃપતીનાં નિશ્ચે ભાસે છે મુજને એમ—આમાં૦
 ફાંસે રસાઈ માછલી એવી હું બનીધું આવાર
 શ્રી હરી આપ બચાવો નહીંતો કાણુ કરે મુજ બહાર—આમાં૦

કમર્સીહ—

રાગ—જેને પિતાશુનો પ્યાર—૨૭

હ્યોને આ પુષ્પનો હાર જરાવાર હ્યોને આ પુષ્પનો હાર
 પુષ્પના હારની પ્રીતી રસીલી
 પેખીલીયોને આવાર જરાવાર હ્યોને૦
 રે અન્નએલી શાણી છખીલી
 ભોળી સે પુષ્પની બહાર જરાવાર હ્યોને૦
 જવાળા મદનની બાળે હઠીલી
 તેનો કરો બપયાર જરાવાર હ્યોને૦
 શું તું નિહાળી જૂવે છે બહાલી
 આમી બની કાં આ વાર જરાવાર હ્યોને૦
 ચિંતા કરો ના હુંથી ડરોના
 ધારો હૈયા કરો હાર જરાવાર હ્યોને૦
 સારાં સુગંધી પુષ્પની સેજે
 ખેસો હઠીલી નાર જરાવાર હ્યોને૦

કમળા—

રાગ—સદાયે તારો માની—એ રાહ—૨૮

પિતાશુ પુત્રી પ્રત્યે કીધો બપકાર
 આનંદ વાધ્યો જરે પેખી પુષ્પહાર પિતાશુ૦
 બાળા બિચારી સૂતા તમારી

જાણે શું પુષ્પમાંહી દીસે દુઃખકાર પિતાજી૦

આપ પિતાજી હું તમ પૂત્રી

જાણું હવે લાંથી ઘરે હું આવાર પિતાજી૦

કામસીંહ— રાગ દીલદાર ચાર છેલા—એરાહ—૨૬

શરમાય શાણી શાને આલે પુષ્પ હાર તું

લે પુષ્પ હાર તું રસીલી નાર તું શરમાય૦

ન્યારથી મેં ન્યાળી છબી છબીલી તારી

થયો હુંતો અધીરો મળવાને વિચાર તું શરમાય૦

કમળા—મળ્યા પિતાજી મારા વિચાર શું તમારા

આનંદ અંગ વાધ્યો માની લઉં આવાર હું

કામસીંહ—શરમાય શાણી શાને

જરા વિચાર વહાલી ચપ ચપ કરે શું ખાલી

છૂટે શું આમ લાંથી છબીલી ન ધારતું શરમાય૦

આનંદ કરો આવી જવાય ના ફસાવી

તન બાન મોહિ બૂલ્યો સૂતયના વિચારતું શરમાય૦

પ્રયાસ કોંધો પૂરો જશે શું તે સમૂજો

જળ વીણુ મીન માની મરતાને ઉગારતું—શરમાય૦

કમળા—સુતા તમારો શાણી આ શબ્દથી અજાણી

સૌને હરી ઉગારે

કામસીંહ—.....લે માની દિલદાર તું શરમાય૦

રાગ—માહું લગાડો તો મારા—એ રાહ—૩૦

રસીલી માની લ્યો માફ પ્રાણુ થકી પ્યારારે

રમણી રમી રહ્યાં છો હૃદયમાં મારારે રસીલી૦

પક્ષંગે પધારો પ્રેમે રાહ રહ્યો પેખીરે

કમળા—મૂળ અડકાડો પાપી પ્રાણ ત્યાગું એથીરે

પિતાજી સમાન તમે પુત્રી હું તમારીરે

વચન વદો નૃપતી ઊરમાં વિચારીરે પિતાજી

રાગ--રહાય તું મારી કરે મુરારી-એ રાહ--૩૨

વારે ચઢો વિશ્વાધિશ મારી વિનતી ઊરમાં ધારીરે—વારે

અખળ સુતા પર સખળ પિતાએ

કીધી દ્રષ્ટી નકારીરે

ખાશે વાડ જોવા રખેતરને

દ વીત થો દુઃખ કારીરે વારે૦

રાય હૃદયમાં વાસ કરીને

શુદ્ધમતિ દો મુરારીરે

જો નહિ આવો વિઠૂલ વાટે પ્રાણ તજી દુઃખકારીરે—વારે૦

રાગ--તાતનો ભરૂંસો-એ રાહ--૩૨

દુષ્ટ વચન વદોરે પિતાજી આશાં દુષ્ટ વચન વદોરે

પુત્રી સમી હું રંક અખળ શું

સમજી શકું અજ્ઞાની એમાં સહીરે પિતાજી૦

રૂપે ઉર્વશીસમ રૂડાં જીવો કુમૂદામાત

મધુર મણી તારામતી અતી રૂપાળાં તાત પિતાજી૦

પુત્ર તણી આશા કરી ગણો સુતા સુણિ દાદ

નહિં તો શ્રાપ દહિં તમે કાં દહિં આશીરવાદ પિતાજી૦

રાગ--જરા સમજ સમજ--૩૩

કામસીંહ--થાઉં અજળ ગળળ

કુમૂદા મુંઢરી.....કીધો ગળળ ગળળ

થઈ તાત સુતા સાથ કુડી વાત કરો નાથ

કામસીંહ--ક્યાંથી નાર આણે ઠાર

કુમૂદા--દિલદાર જાણી વત

કામસીંહ--થાઉં અજળ અજળ

કુમૂદા--કીધો ગજળ ગજળ

દેશે શ્રાપ આશું પાપ કરો નાથ નિજ હાથ

માગો માફ સુતા પાસ સ્વામીનાથ જોડી હાથ

કમળા--રહો ધરમ ધરમ

કામસીંહ--મુને શરમ શરમ થાઉં અજળ અજળ

કુમૂદા--.....કીધો ગજળ ગજળ

ઢાહરા--૩૪

કમળા--માલ સમાં કુમૂદા તમે શીયળવંતિની બહાર

ધાયાં શ્રી હરિ સ્હાયથી સુતા સમો ધરી ખ્યાર

પુત્રવંત માતા થજો અખળ રંકની યાદ

શ્રી લક્ષ્મી વર આશ્રયે દહંધું આશીરવાદ

કામસીંહ-- રાગ--માઠું લગાડો તો-એ રાહ--૩૫

શરમ શરમ મૂને શાણી આપો માશીરે

સદ્ ગુણવંતાં તમે હું છું મહા પાપીરે શરમ૦

મુત્રી મને માફ કરો પૂરો અપરાધીરે

દયા કરો દેવી તમે પ્રભૂને આરાધીરે શરમ૦

• કમળા--કહીક ખૂવાર થયા રાજપાટ છોડીરે

પર સ્ત્રી સંગાથે જોશે દુષ્ટ મતી જોડીરે

અસસિંહ-- શરમ૦

રાગ--રસીયા રશીક શણગાર એ રાહ--૩૬

કમળા--વિષયી લને ધિક્કાર

ખોટી સુઝાડી યુદ્ધિ સૂતાં છતાં ડૂ યુદ્ધિ
 શીટ છે રહિના યુદ્ધિરે વિષયી
 ખૂવાર થયાં નર નારી
 ગૂમાર રમ્યાં જે બારી

કામસીંહ--મુજ સમી દશા લ્યો ધારીરે

કમળા-- વિષયી
 નથી પુત્ર થતા આ પાપે અબળાઓને સંતાપે
 શિળ ભંગ કર્યાના આપેરે વિષયી

કામસીંહ--મેં આજ પ્રતિજ્ઞા લીધી
 પરસ્ત્રી પુત્રી સમ કીધી
 લાંપટ મનને શિખ દીધીરે

કમળા-- વિષયી
 જેણે ભોગી પર નારી
 તે નર્ક તણે અધીકારી

કામસીંહ--મુજ સમ પડિયા ભવ ભારીરે

કમળા-- વિષયી

કામસીંહ-- ગીતી--૩૭

શું આ મૂખ બતાવું થયો કલંકી ઉજવણતા ભાગી
 પ્રાણ અરે ક્યમ મારા નથી નિસરતો અધમ શરીર ત્યાગી

કુમુદામુદરી-- ગીતી--૩૮

શોક કરો નહિં શાણા સત્ય શ્રીહરીયે સર્વેનું રાખ્યું
 માથ સુતાની માગો સત્ય થશે શૌણવંતીનું બાખ્યું

કામસીંહ-- શાને રડે છે તું શુદરી--એ રાહ ૩૯

પુત્રી લીયોને પોશાક આ તમે સૂતા સમાન

તાત સમો જાણી પાપીને માફી આપો નિદાન... ...પુત્રી
રાજન થઈ વૃત્ત ભંગનું કીધું પાપ અમાપ
હરીહર તે કેમ સાંખશે, કેમ આપશે માફ પુત્રી

ગજલ—૪૦

અરે રે પાપ કોંધુ દેહે વિના વિચાર જની પાપી
કરે જો નાશ કદી માણી વધે કેમ પુણ્યની વાડી
પ્રજનો બાપ કરેજો પાપ પછી હદ પ્રાથ્વમાં માપી
ત્રિલોકીનાથ દયા ધારી હું દોષિતને દીયો માફી

રાગ—દક્ષિણી લાવણી—૪૧

કમળા—શોક નવ કરો તાત મારા સંમરે
અમાં ન વાંક આપનો કાંક વિધીનો આંક ટળે ન ટાંક
ભૂલ મનુષ્યની થાય રે શોક૦
શ્રી હરિ સ્હાયથી પુત્રી પિતાનો ધર્મરે
રહયોછે આજ રાખીછે લાજ પ્રભૂ મહારાજ સત્યને કાજ
કામસીંહ—એની થયો જે શર્મરે

કમળા— શોક૦

જાઉં છું તાત હું પ્રીતે કરી પ્રણામરે

કામસીંહ—સંજે સિધાવે

કમળા—શોક સમાવે નહિં પસ્તાવે હરિગુણ ગાવે

સમજ સત્ય મર્મરે શોક૦

દિંડી—૪૨

કમળા—વિધી આ સ્વરૂપ શીદ મુને દીધું

કુટીલ કૃત્યથી રસાવા આમ કીધું

અખળ જાતિએ પ્રભૂ શું તારં લીધું

વિધી૦

રાગ--કરૂં યખ્યાણ મમ ધર--એ રાહ--૪૩

ધિક ધિક આ સુંદરતાને (૨)

ધિક ધિક રૂપ યૌવન આ ધિક છે મોહ ધરે જન શાને
હાડ માંસપર અર્મ વિંટાયું અંધ અક્ષુ નવ માને ... ધિક૦

તાત નજર પુત્રીપર થાયે એજ રૂપની હાનો

બ્રાત ભગિનિપર દ્રષ્ટિ ફેકે દુષ્ટ સ્વરૂપ નિશાની ... ધિક૦

ઈંદ્ર સમા અવની પતી ચૂકી છાજ કીચીં અહર્યાને

જાત્ર તપે જાંખપતી ચૂક્યા મોહિત થઈ મહિજાને ... ધિક૦

કામસિંહ મમ તાત સમા તે મુજ ઉપર લોભાયા

એ સૌ સુંદરતા તણી હાની મેં જાણી જગરાયા ... ધિક૦

પતી વિયોગી દમયંતી પર દુષ્ટ દીમર લોભાણો

એ પણ સદી પતી સૌ કાંરણ રૂપ તણું પરમાણો ... ધિક૦

દેવ ત હી દ્રષ્ટી લોભાવી રૂપ રમળમાં નાંખે

રચના રચતાં વાંક વિભૂ તમ રાંક રમા કમમ સાંખે ... ધિક૦

ભડે પ્રભૂ લાગી શુભ તમને સુંદરતા સંસારે

દુષ્ટ રૂપ દેખાયું દ્રષ્ટે અમળાને આવારે ... ધિક૦

દોષ તણું સ્થાનક સુંદરતા દક્ષજને પરમાણુ

સદી રચતાં આપે શાને જગત પતી નવ જાણ્યું ... ધિક૦

ધિક ધિક એવી સુંદરતાને વહેમ બીજ વવરાવે

દંપતિને દુખમય દરિયામા દુષ્ટરૂપ દૂખાને ... ધિક૦

પાહિ પાહી સર્વે શમુરારો ત્રાહી ત્રાહિ ત્રિપુરારી

રહાય રહાય માણું સંકટ હર જય જય ગીરીવર ધારી ... ધિક૦

સતી સ્ત્રીઓની લજ્જા લેવા લાલચ કહિ કે કીધી

તે સમયે શ્રી હરી તેં આવી દાસ ઉગારી લીધી ... ધિક૦

જાગીએ પાંચાળી કેરાં ચિર તાણ્યાં એધ્યાને

સીતા હરણુ કીધું લકેશે વશ થઇ રૂપ દુઘ્ધાને ...ધિક૦

વહારે ધાધ વિભૂ ઉગારી ધાંસેથી અખગાને

એ કરતાં મમ અર્જ સુણીને હરિહરો સુંદરતાને ...ધિક૦

ગૌતમ રાગ—ધર્મરાય સમ કોન—એ રાહ—૪૪

ગુરુ સુતા શિળ ભંગ થઇ ત્યાં ઘટે નહીં વસવુ ધારી

સ્વદેશમાં જાઉં લે આજ્ઞાં એજ દીસે છે સુખકારી... ગુરુ૦

માલીની—૪૫

નમિ નમિ નમિ વંદુ હું ગુરુજી તમેને

અતુલિત સદ્વિદ્યા દાન દીધું અમેને

નિજ સુત સમ પેખી ન્યુનતા સર્વ ટાળી

બુદ્ધ કયમ ગુણ ભારી આપના પુન્યશાળી

દેવદત્ત— સોરઠી ગજલ-હુખ્યો આજ તાપ-એ રાહ—૪૬

સુખેથી સિધાવો સ્વદેશમાં જઇ વહેલા સિદ્ધ પધારજો

જઇ વહેલા જઇ વહેલા સુખેથી

વિદ્યાની વાડી ખિલાવીને ભક્તો સુવાસ પ્રસારજો

ભાગી-લેવા ખખર અમ રંકની વેગે વહાલા ગૌતમ આવજો

દેવદત્ત— સુખેથી૦

ગૌતમ-આશું વઢો તમે તાત મારા પુત્ર પ્રત્યે વધારીને

ભૂલું કદી આભાર તો મુને દુષ્ટ દિલમાં ધારજો

દેવદત્ત— સુખેથી

સ્વારથીરામ—(પત્ર લઇ વાંચે છે.)

ચોપાઈ ત્રીતાળી—૪૭

સ્થસ્તી શ્રી કાન્તિપૂર નિવાસી વિષ્ણુ સ્વારથીરામ હૃદયહાસી,

લક્ષ્મીપૂર થકી લક્ષ્મીતંગ, દેવદત્ત ધરે છે ઉમંગ,
 લખું કંકાતરી વાંચી લેજો, પાછા કુશળ સમાચાર દેજો
 અમ પુત્રીનું કરવાને આણું સદ્ બીજનું છે શુભટાણું
 માટે પત્ર વાંચી નિરવાંણુ આવો વેગે મતૂર સુગણુ
 નવ લખવું પડે ફરી તમને પાછો પત્ર પાઠવજો અમને

રાગ-આ જમવા અભિજ્ઞાપ-એ રાહ-૪૮
 વાંગી થયો આનંદ મુજને વાંચી થયો આનંદ
 પુત્ર વધુનું આણું કરવા જવું ધરી આનંદ મુજને.

ગરબો--૪૯

કમળ	{	સખી આવો આ મંદીર માંણ દર્શન કરીયેરે
નયન		અહી પુષ્પની માળ હાથ દેવને ધરીયેરે
વિજ્યા		કુર્ગુણુ આચરતાં બેન દિલમાં ડરિયેરે
જયંત		ધરી સદ્ગુણુ શુભ શણુગાર ઇશને સ્મરોયેરે
મણગારી	{	સૃષ્ટીમાં સૂખ પ્રભૂભકિતનું બણો
હીરા		તરવાનું ઠામ રડું એહરે.

બકતી કરીને શિયવ સાચવો સખી

સ્નેહી થશો સદાયે શ્રી હરી તણાં

એ વિણુ ન કામનો છે દેહરે

બકતી

શિળવૃત એ શણુગાર સતીનો

સેવા કરી સ્નેહ ચાહો પતીનો

સંગ તજો કૃમતીનો.....સુખનું સાધન એ છે

નયન-- કમળાનું આણું આવ્યું છે આજે

જયંત--સાસરે શાણી જશે સુખકાજે

હીરા--સ્વામીની સંગ પિરાજે.....સુખનું સાધન એ છે

રાગ--કૃપા કરો શ્રી હરી ૫૦

ભાગીરથી--અકળગતી ધસની

દેવદત્ત--સકળ રચી મેદની

ભાગીરથી--અકળગતી ધસની

દેવદત્ત--શ્રી હરિની ધર્યા વિના કરું બને નહિ કાજ

ભાગીરથી--કમળાના નસિએ મળ્યા રૂડા જમાધરાજ

દેવદત્ત--ભકતી બય વામિની રે કરો કામોની ... સકળ

જોડે જોડ મળી મનમાની કહો પછી શંકારહી શાની

શાનો રે શાનો શંકા રહી ભામોની

ભાગીરથી-- અકળ.

પતી પંડિત થયા પુત્રીના જન્મ સરળ માની લયો ખેના

મહેર પૂરી થઇ નરસૈયા સ્વામોની ... અકળ

ગૌતમ-- રાગ--રે કૃપાળુ અવ કૃપા તેં એરાહ ૫૧

દૈવ આશો કોપ તારો મૂળ રંક પરે થયો

પરધન મેં કોતું હર્યુના પર દારા સંગી થયો

પાપમાં વૃત્તી કિધીના પુન્યમાં પગના ધર્યો

મેં અપરાધી પાપીએ કે શું ગુન્હો તારો કર્યો

મુજ સંગે વળગાડી શામા કે જો હું છોડી ગયો

બ્રષ્ટ થયેલી ભામિનીથી દૂરનો વાસી થયો

તે પ્રત્યક્ષ હું સાથે જોડી અર્થ એકેના ચહયો,

વિણ અપરાધી વિશ્વ નિયંતા બે ગુન્હે માર્યો ગયો

કમળા--રાગ દેખ્યા ભાદ્ય દુઃખના દાંડા-એ રાહ-પર

અરે દુઃખ આ કોને કેવું હા અરે દુઃખ આ કોને કેવું

માત પિતા શું જાણે દુઃખી થતી છોકરી

મોલે નહીં ખોલે નહીં અંતર કદી હું આગળે હા હા.

કરમે કર્યો શો કોપ કે પ્રિય સંગમાં સુખના મળે—અરે

શાસ્ત્ર તણો અબ્યાસ કર્યો એક દીપકે

સાથે ભણ્યાં સાથે ગણ્યાં સાથે સદા જન્મતાં હતાં હા હા

બહેમે કરી મુજને જરી પિયુ આજના સંભારતા—અરે

એ કર જોડી પ્યારા પતીને હું વીનવું

કરું પ્રેમથી સુખ વારતા વચનો નહીં પ્રિયને ગમે હા હા

મોજન રૂડાં આપું તદા રાંધી સ્વહસ્તેથી જમે—અરે

રાગ—ક્યાંથી આ સંભળાય—એ રાહ—૫૪

માફ કરો અપરાધ અબળનો માફ કરો અપરાધ

ગુન્હો થયો જે અગાધ અબળનો માફ કરો

બહેમ ટળે એવી કાંઈક યુક્તિ સૂઝાડો જુગદીશ

સાસરીયે સુખ ધન્યજ્ઞે આવી સૂખ થયું ન નીમીષ

હરી હું આપનો દાસ અનાથ.....અબળનો

શિખરિણી ૫૪

કદી માને સ્વામી અરજ કરજોડી ફરિ કરું

વિના વાંકે બહાલી શિદ દુર તમોથી પ્રિય હરું

જડાયાં સૌ જોતાં પહોં કયમ દુટે લગનનો કડી

બલે બહાલા છોડો પણ નવ છુટે ગાંઠજ નડી

રાગ—પ્યારાભાઈ—એરાહ—૫૫

બહાલા સ્વામી વધાવું રે

સંસારનું સુખ સ્વામી તમે છો અપ્યો તમોને આ દેહ

આપ શરણમાં શીર આ શોધ્યું બલે દીયો પતિ છેહ

ધીયર સ્ત્રીદ સિધાવું રે

બહાલા

માતા પિતાએ પાળી ઉછેરી વરાગી આપની સાથ

મારો ઉગારો આપ પતી છો દીધો તમોને હાથ
દાસ તમારી કહાણુરે

૦હાલા

સત્ય અસત્યનો શ્રીહરી સાખી જગત નિયંતા નાથ
એજ ઉગારે એજ વિદારે સત્ય કહું સ્વામીનાથ
ચર્ણે શીશ નમાવુંરે

૦હાલા

પૂજ્ય પતી છો આપથી મારું રહે અખંડ સૌભાગ્ય
ઠહેમી પતીને વરીયે તે કરતાં મર્યુ ભલું મહારાજ
અંતર આપનું આવું રે

૦હાલા

રાગ-અરે શું માનવનો અભિમાન-એ રાગ પકું

ગૌતમ--લખેલા લેખ વિધીના જેહ નસીબમાં થયા કરે રે

ટળેના ટાળ્યા કો થકી તેહ નસીબમાં

નસીબમાં થયા કરે રે ન બ્રહ્મદિકે ફરે રે—લખેલા

અહો દિન વચને મર્તો ક્યમ ઠરવી આરે થકી

વળિ કદિ અવરે પ્રિતો નવ ધરવી હા...રે નકી

લેખ મરે ના તેહ ... લખેલા . નસીબ . . લખેલા

સંસારમાં સુખ દંપતીના પ્રેમથી બીજું નથી

પણ ભાગ્યમાં વિધીએ લખ્યું જે કો થકી મટતું નથી

સમજી ખરે સઘળું ચરે પણ અંધ મન નથી માનતું

વાદળ પડ્યુંજે ઠહેમનું તે કોથકી દુર ના થતું—લખેલા

ગજલ--માનુની તું માન મારું--એ રાહ પાઠ

શીવિ ભૂતારી કૃતી છે કો થકી ના કળાય

ક્યાં હું ક્યાં ગુરૂ સુતા ને ક્યાં લક્ષ્મી પુરરાય

ક્યાં કયા કહેવા જવું ક્યાં સાથમાં કમળાય

ક્યાં નૃપતી કુ વૃત્તી થવીને ક્યાં મુને રોકાય

શીવિજી

કયાં પાછળ ગૂરૂ મટી કયાં શ્વસુર કહેવાય
 કયાં અર્ધાગા એજ બનવી હું તણી કમળાય
 કયાં બેને દુઃખી થવાનું કયાં તજી કમળાય
 દંપતીના દોષનો છેડો ન શું જગરાય

શીવિભૂ૦

રાગ મારા ભાગ્ય તણો-એ રાહ-પટ

જાઓ જાઓ ને આવાર આવ્યો પત્ર તમે પિયરથી
 તાકીદનું છે કામ તમારું સત્વર બહેલાં જાઓ
 રાજનની રિદ્ધિ સિદ્ધિથી અંતરમાં હરખાઓ

જાઓ૦

કમળા--તાત સમા રાજન છે રિદ્ધિ સિદ્ધિના માલીક
 કૂળ ગોરને આપે તેથી શું જળ છે અધિક
 પ્યારા એવી બોલો વાત જેથી સુખડું લાગે મીઠું
 હવે શરીથી અહીં નવ આવું રહું પિતાને ત્યાં
 સુખથી વસજો સ્વામી મારા ટાળી હું દુગ્ધાય-પ્યારા

રાગ--માઠ--પટ

લૈ વારાંગનાનો વેપરે વશ બહાલાને કરું
 વશ બહાલાને કરું રે વશ બહાલાને કરું વશ
 ખેડું આ પોશાક હવે અહીં આવી છું બહુ દૂર
 સુંદર વાદ્ય લજી અહીંઆંથી દેખી સારા સૂરે વશ
 નય છે મોટું કાન પીછાણે બાડાનું આ મુકામ
 રાખી લજી વિણ વાર લગાડે આપી મોં માગ્યા દામરે-વશ
 રામકથા કરું વાદ્ય ઉપર હું સ્થાય થઈ રહૂવીર
 સ્વામીના મનમાંથી બહેમ મટાડે તો સુખનો વાય સમીરે-વશ

ગજલ ૬૦

સ્થળ આ દીસે કોનું વીરો કો એ તણો માલીક છે

કબજે ગોરે કે સાનથી કે દેવતું સ્થાનીક છે
દીધું દિસે તાળું ખરે ખર આ વિતેની ક્યાં દશે
ભાડે લઇ વસવું કહો માલીક ક્યારે આવશે

રાગ—જાઓ જાઓ છબીલા—એ રાહ—૬૧.

મધૂ—
વસંત—
નટુ—

{ અરે ચાલો લઇ આવિએ ચાવિયો
હીક થયું આ આ આ રે

અરે૦

મધૂ—રંભા થકી પણ દીસે રૂપાળી
કીકી છે કાળી આંખો અણિયાળી

નટુ—પ્રીતીનાં નયન નચાવિયારે

અરે૦

બધા સાથે—હીક થયું આ આ આ રે

અરે૦

આપો ચતુર શેઠ ચાવી મકાનની

ભાડે દેવું છે આવીકો માનુની

વસંત—આવી એમની મા આ આ રે

અરે૦

બધા સાથે—હીક થયું

અરે૦

નટુ—ચાલો મારે ત્યાં જમવા બેલાવિયે

વસંત—હાલો હાલો જરા ઠૂઠા ચલાવિયે

મધૂ—મારાં વચન એને ભાવીયારે

અરે૦

વસંત—એતો તારી મા આ આરે

અરે૦

રાગ—વિષયી તને ધિકકાર—૬૨

મધૂ—લ્યો લ્યો ચતુરા નાર

નટુ—લાવ્યા ચતુરા આ ચાવી

વારણના—આભારી ભાત બનાવી

વસંત—આ બહેન નટુની આવીરે

મધુ—હયો હયો

લીધ ચાવી શેઠ પાસેથી

વસંત—મૃગ નયની છો તમ તેથી

મારાંગના—હું બેન તમારી જેથી રે કીધો તમે ઉપકાર

ભગિનીને બ્રાત ઉપકારી

છો સ્વર્ગ તણા અધિકારી

હું બની તમે આભારીરે—પેખી પુરો ઉપકાર

વસંત—જો ફાકટ ફેરો ખાધો

નટુ—ગર્ધવ પર બોળે લાધ્યો

મધુ—સ્વારથ સુંદરિએ સાધ્યોરે

અધા સાથે—ભૂલા બન્યા ગૂમાર

મારાંગના—

ગજલ ૬૩

દિકા દુષ્ટો વ્યભાચારી ન જાણે મા તુકે નારી

કરી કાચે કુણં કામે થયા જાણે સુખીભારી

ન જાણે કાળ છે માથે ન જાણે પાપ છે સાથે

વધારી મોહ માયાને પ્રમળે નીજ કાયાને

કરે ઠઠ્ઠા કુકર્મી તે રહી ન્યારા સુનીતીથી

ન જાણે પાપમાં પાપી ફેરે ફેલી કુનીતીથી

ન જાણે મૃત્યુની માંહે મરીશુ શ્વાનની રાહે

જવાને સ્વર્ગની માંહે ન શોધે શ્રી હરી સહાયયે

ન શોધે સૂખની બારી ન શોધે સ્નેહતા સારી

ન સોધે સત્યનો સાથી ન શોધે ભક્ત આ ધારી

રાગ—કૃપાળુ અવકૃપા તે—૬૪

રે વિધાતા વખત આરે ક્યાં તમે ટાંકી મુક્યો

વારાંગનાના વેશથી અપરાધ આ આવી ચુક્યો
 દુષ્ટ વચનો જે વદે તે સર્વ મ્હારે સાંખવાં
 આ કરતાં રૂડું મરણુ તે કષ્ટથી જૂદાં હવાં
 આત્મઘાત કરું કદી તો પાપ મારે શીર ચડે
 માટે એ અપરાધ ધર્શનો હું નથી કરતી હવે
 શબ્દો બૂરા સાંખતાં પણ ંહેમ જો પતિનો ટળે
 સામાના બેલી પ્રભૂ છે સત્ય તો નિશ્ચયે ફળે

રાગ—મારા તનમાં મનમાં—એ રાહ—૬૫

પ્યારા પ્રીતમને વશ કરવા હરી હવે દોષ લીધો મેં આ માંથે
 વાંક વિના વડો ંહેમ ધરીને ત્યાગ કર્યો પ્રિયનાથે પ્યારાં
 સીતાપતી કરો સઘ જો સ્હાય તો મમ કાર્યે સધાય
 સત્ય પતીવ્રત પાળવા માટે સ્વાંગ ધર્યો આ અનાથે પ્યારાં
 રામકથા કરું આ સ્થળ માંહ ઓતાઓ આવશે જ્યાંય
 સ્વામી મારાપણુ સઘ પધારે સજ્જન પંકિતની સાથે પ્યારાં
 આસન ઉંચે બિરાજશે નાથ નીચે હું બેસું અનાથ
 પુણ્યે પુણ કરું પ્યારાપતીની અક્ષત ચંદન સાથે પ્યારાં
 પુન્યમાં પુર્વે મુક્યો હશે પાગ એથી શું જગ્યું અભાગ્ય
 સ્હાય કરી કરતાર બચાવો રંક તજી સ્મીમિનાથે પ્યારાં

માલતી—૬૬

અવિચળ તુજ શક્તી વિશ્વમાં ઇશ બ્યાપી
 નિયમ મનુષ્ય તારા કોશ કેના ઉથાપી
 રૂપો મુનિ મમતાથી સૌ સ્તવીને વિરામ્યા
 તદ્દપિ ન પ્રભુ પૂરો પાર કોઇજ પામ્યા
 પછી કયમ કરી પામું પાર હું રંક પ્રાણી

તુજ વિણ મુજ અજીં કાણુ લેશે પ્રમાણી
સરણ સરવ આશા તાત કરનાર તું છે,
નહિંતર મુજ જીવ્યું ધૂળધાણી થવું છે

રાગ—લાઠ્ય સખી એને—એ રાહ—૬૭

હરનિશ રામ રટન કર પ્રાણી એ વિણ મોક્ષની ન મળે નિશાની હર૦
ધન સંગ્રહ કંઈ કામ ન આવે રામ ભજન સંગ્રહો સત્ય માની હર૦
ક્ષણ ક્ષણ કરતાં આયુષ વીતે કરકંઈ સંગ્રહ ભક્તીનો પ્રાણી હર૦
માત પિતા સ્ત્રી ભ્રાત ભગીની જેને ખરાં બહાલાં લેછે તું માની હર૦
કાળ ઝડપથી કોન બચાવે નાહક મમતા મરે શીદ તાણી હર૦
માલ ખજાના સંગ ન આવે સંગ ન આવે સગાની નીશાની હર૦
રામ ભજન હર ઘડી કર ભાધ એ વિણ વ્યર્થ જશે જીવંતગાની હર૦

રાગ—આ જમવા અલીલાખ—એ રાહ—૬૮

શાંતિરામ—જગ જનુની સાક્ષાત દિશે જગ જનની.....

વારાંગનાનો વેશ ધર્યો પણ છે કો ઉત્તમ જાત દીસે૦

રામ રટન રસનાયે ન ચુકે ભક્તી વતી સાક્ષાત દીસે૦

મુકતાનંદ—વિપ્રને રોજે દાન દિયે છે દિનજનને અન્નદાત દીસે૦

નય બધામાં રામ કથાની રહી છવાઈ વાત દીસે૦

મુખે કહે છે વારાંગનાને સજ્જન કે સતિમાત દીસે૦

કૃપાધરામ—ગૌતમ પંડીત આજ પધારી કરો પરિક્ષા ભ્રાત દીસે૦

રાગ—ધર્મરાય સમ—એ રાહ—૬૯

ગૌતમ—ભલે સ્વાંગ ગુણિકાનો પહેર્યો આકો નિશ્ચય દેવી છે

નથી નાયકા નથી ગાયકા સુંદરતા સતી જેવી છે

સરસ્વતિ વાસ થયો રસનાએ રામકથામાં એવી છે

અદ્વિત બહુ દીસે છે રૂપે ઉર્વસિ જેવી છે ભલે૦

વારાંગના—

શિખરણી ૭૦

અહો આજે માઈ અધમ તનનું સાર્યક થયું
 કૃપાવંતાઓના દર્શન થકી દુખજ ગયું
 પધાર્યા પ્રીતેથી પંડિત રૂડા પામર ભણી
 વધી પ્રીતી પેખી નવ કદિ શકે શેષ વરણી

૭૧

સ્વદેશમાંના સગાની નિશાની
 પ્રદેશમાં લે સગો ભ્રાત માની
 પંડિતજી એમ આપે પધારી
 પ્રદેશિ પેઠેજ પ્રીતી વધારી

ગૌતમ—

૭૨

જીવે સદ્ગુણી સદ્ગુણીના સમાન
 જીવે દુરગુણી દુરગુણીના સમાન
 તમે સુર સુતા શુભ ગુણી સઘ શાણી
 પછી અવરને કયમ લહોના પ્રમાણી

વારાંગના— રાગ-સ્વામીરે આ સમયે ઝટ આવો--૭૩

બહાલા આ આસન આપને માટે આપને માટે (૨)

વિપ્ર તમેએ કીધાં આભારી

આ સ્થળમાંહિ પધારીરે

આ આસન૦

માફી દેશો બૂલું ભામા ગુણવંતા છો માનીરે—આઆસન.

સાખી.

રામનામ મુખથી જપું અબળા હું અજ્ઞાન

સ્હાય કરી સીતાપતી છોડાવે અભિમાન

બહાલા આ આસન આપને માટે આપને માટે

ગૌતમ—

૭૪

રાગ—શાણ્ણાઓ કહે છે કે—એ રાહ

રહાય થાઓ હરો રહાય થાઓ મર્તો શુદ્ધ રમા છે તમારી

પુણ્ય ભરોસો વિશ્વપતી પર રાખો સદા શ્રેયકારી રહાય૦

કેદ કરે તેજ છોડી મુકે તેજ મારે અને લે ઉગારી

તે તણી મ્હેર વિના તરણી કેમ દીન ટળે દુઃખકારી રહાય૦

દેવ દયાળુને અર્જ કરો હરે પુર્વનાં પાપ અકારી

જ્ઞાની તમે દેવી તુલ્ય દિસો તે કેમ રહો શોક ધારી રહાય૦

પશૂ પક્ષી પ્હાડ જાડને પ્રાણી જોણે રચી સૃષ્ટી સારી

તે કહો નિજ ભકતને કેમજ મૂકે વિસારી રહાય૦

વારાંગના— રાગ—મારા તનમાં મનમાં—એ રાહ—૭૫

ભકત જાત ત્રિભૂવન ત્રાત વિના કોણ આ ભવ પાર ઉતારે

મુકત કરી મોહ પાસ વિધી વણુ વિદન આ કોણુ વિદારે ભકત૦

ભાવ ધરી પ્રભુ ભકિત કરાય તો ભવસિંધુ તરાય

ઉદ્ધાર એ થકી સદ્ય થવાનો શંકા ન એમાં લગારે ભવ૦

રાગ—રિસાવ નહીં—એ રાહ—૭૬

જય રામ રામ રામ હે રામ હે રામ જય રામ રામ રામ

ભજીયે ભાવે રામ રામ થાય નિશ્ચે કામ કામ

સ્મરિયે સત્ય નામ જય રામ રામ રામ

સાખી

ધિકઃ જીવ્યો આ જગતમાં રામ રટે નવ જેહ

પશૂ માંહિ નીચો પશૂ ખરે ખરો ખર તેહ

ધારો વિચારો વિસારો ન પ્યારો (૨)

શ્રી મોક્ષ દાઇ નામ વિરાંમ વિરામ વિશ્વાસુ

ના વિરામ જય રામ રામ રામ હે રામ હે રામ જય

રાગ-વિદેશી વિશ્વમાં કોઇ-એરાહ—૭૭

સફળ ગણુ જન્મ આ તારો વિયોગીના પ્રભુ પ્યારો

સાખી

સામા સ્યામ વિના સહી ધિઃક ધિઃક સંસાર

સ્યામ વિમુખ તરણી તને લક્ષ વખત ધિઃકકાર

ધિઃકકાર ધિઃકકાર ધિઃકકાર ધિઃકકાર

પતી નિજ પ્રાણનો પ્યારો સ્વયંભૂ સૃષ્ટિનો ધારો

સફળ૦

ગીતી

પંડિતજી વિપ્રોને તૃપ્ત કરો પાકાં સીધાં આપી

આપ અહીં પ્રિય જમીને વચન સુધાએ શુદ્ધ કરો પાપી

રાગ—જે જઘતું પ્યારી—૭૮

છો પંડીત શાણુરે છો પંડીત શાણુ

દાસી હું તમારી રે છો પંડીત

છો૦

વૃતાંત કહું છું તમોને હું મારું લીયો ઉરધારીરે

છો

વિપ્રની પુત્રી હું છઉં વાલા નાયી કાન નારીરે

છો૦

દિન એક સમયે તાત ગ્રહથીહું જતી સ્વામી ગૃહે

એઠા હતા કે અંધ સાધુ મારેમાંહી આશ્રયે

પ્યાસી પતીના પ્રેમની પ્રમદા જતી હું જોરથી

અઢળાઇ સાધુ પાયને ત્યાં આપ પામી હું સહી

કરજોડી મેં માફી માગી થઇ ભુલ મારી રે

છો૦

થઇ શાન્ત કહે મમ આપનો કઇ પેર નાશ થશે હવે

ધરિ નાયિકાનો વેષ આ અવની પરે ફરવું થવે

મળશે તહીં કે વિપ્ર ઉત્તમ સંગ લ્યો ભોજન તમે

દેશો જહીં બે ગ્રાસ સામા આપ આ નિશ્ચયે શમે

માટે ઉત્તમ ગ્રાસ ગ્રહીને હરે દુઃખ ભારીરે

છો૦

ગૌતમ—એમ બને કયમ હું થકી શાણી

પારંગના—.....રિક્ષિ લિયો સારીરે

છો૦

રાગ—પ્રિયા જગદીશ સાચવે—૭૮

ગૌતમ—સુખે લઉ ગ્રાસ સુતા વિપ્રની સમજીને શાણી

બુદ્ધિવંતાં પ્રમાણી સોગન લીધેલા જાણી

સાખી

નથી નાચિકા એ સતી શિયળવંતી છે સઘ

અસત્ય વાક્ય વદે નહિ રામ ભક્ત સર્વજ

સુખે૦

કમળા—

ગજલ—૮૦

આનંદ થયો આજ શ્રી હરિ સ્થાયથી અરે

કિરતાર પાર ઉતારે મતી શુદ્ધથી સ્મરે

આનંદ

પ્રદહાદને ઉગાર્યો નૃસિંહરૂપ ધરી નાથ

તે ન કેમ ઉંગારે નીજ ભક્તને ભયે

આનંદ

ગજલ—૮૧

પંડીતજી પ્રણામ છે હું જાઉં નીજ અવાસ

યાદી ઉરે રાખી તમે સંભારજો તમદાસ

પંડીતજી

પ્રીતી છે તેવી સર્વદા વધારજો જુગદીશ

સેવક તણી સીતાપતી પુરશે સદાયે આશ

પંડીતજી

ગીતી

ગૌતમ—આ દુગ્ધા અહીં આવી શ્રી હરી તેં કીધું કેવું કાળે

દોષ નસીબનો મારા શીદ અવરને દોષ દઉં આળે

કમળા— રાગ—જે જોને સખી તારા—એ રાહ—૮૩

શું બોલો સ્વામિ મારા (૨)

છો પ્યારા અમારા શું૦

બ્યર્થ ગઈ જીંદગી વિયોગે આપના પ્યારા પતી

નિર્દોષોને દોષોત બનાવી શી સુઝી એવી મતી

ગૌતમ—દુર થા દિવાનો દારા

કમળા—આ વચનો અકારાં શું૦

મુજ સખી નિજ સ્વામી સંગે રનેહતા દર્શાવતી

ચટકો અને મટકો કરી લટકે પતી લલચાવતી

દૂખી બની હું દારા નસીબે કુડા મહારા

સ્વામી તમારા બહેમે નહારા

ગૌતમ—દુરથા દિવાની દારા

કમળા—આ વચનો અકારાં શું૦

રાગ—ક્યાંથી આ સંભળાય—૮૪

વિભૂ કરે ઉદ્ધાર અબળનો વિભૂ કરે ઉદ્ધાર

રંક તણા આધાર અબળનો વિભૂ

રાહ નિરખવી ફાકટ શાને કંઈક કરું ઉપાય અબળનો૦

તેમાં સ્થાય તમારી હશે તો રંકનું કાર્ય સધાય—અબળનો૦

જળ ભરિ જળિં સ્વામી મનાવુ શૂભ શુંકન આ થાય—અબળનો૦

રાગ—સુણો દિલ્હી તખ્ત—એરાહ—૮૫

હવે વસવું ઘટે ન આ ઠાર પડિત સત્ય તોડી બેઠારે

જવું જલ્દી મુજ પિયર મોઝાર પડિત૦

કહું માત પિતાને બધું વૃતાંત પડિત૦

સામી થાય જે હતી તેઓને બ્રાંત પડિત૦

કીધું વારાંગના સાથમાં ભોજનન પડિત૦

મુને તજી તેને કીધું નીજ તનન પડિત૦

કીધું પૈસા માટે તમે મહા પાપ	પંડિત૦
સુણી કરશે કેવો એ પ્રશ્નાતાપ	પંડિત૦
નયમાંહી કરે સૌ જન વાત	પંડિત૦
જઈ નિશ્ચય કરું હું આતમધાત	પંડિત૦
હુથી તમારું પુરું ન સહેવાય	પંડિત૦
રૂકું મરું આથી જગમાં જણાય	પંડિત૦
જઈ શરી નાવું આપને અવાસ	પંડિત૦
જાઓ લીયો મુખે ગણી કાના આસ	પંડિત૦
ધિક ધિક જે પુરૂષ રમે જાન	પંડિત૦
તેનો થજો નકી નરકમાં ઠાર	પંડિત૦

ગૌતમ--

ગજલ--૮૬

કરે જન વાત શું સાચી હશે કે ના કદી હોયે
હતી એકાંત ત્યાં સાહી નથી પેખ્યો મુને કાચે
હશે પેખ્યો નતો ક્યાંથી બનેલી વાત આજણે
હતી તે નાચિકા કેના પુરી રીતે શું પીછાણે
જશે ગુરૂ ઝહે નારી દશા ત્યાં શી થશે મહારી
જવા દેવાયના એને ખરે ખેંચી રહું તેને

રાગ--છોડી ઘોને શામ પછેડા--એ રાહ--૮૭
રીસાઓના રસીલી નારી

કમળા--છોડો પ્હોંચી છબીલા મારી જવા દિયો છોડી હાથ

ગૌતમ--જવાયે ના પ્રાણથી પ્યારી

કમળા--વારાંગના બહાલી તમારી તેતો અહો પ્રીય હાથ

ગૌતમ-- સાખી

ચતુરા હું ચૂક્યો નથી તુજ વિણ કાચી ટેક

કમળા—સાચી વાત વદે નહીં વ્યભિચારી નર છેક

ગૌતમ—બહાલી વદો વેણુ વિચારી

કમળા—કેવી શૌખ લેવી તમારી જવા દિયો છોડી હાથ

ગૌતમ—છોડો હઠ શામા તમારી

કમળા—મૂકી દોને આ સાડી મારી ફાટી જશે પ્રાણનાથ

સાખી

ગૌતમ—ખાલી બહેમ પ્રીયા કરી.....તમને નહિં નિજ પ્રાણ

કમળા—તમે બહેમ તેવી કરી.....તજી નિરદોષી પ્રાણ

ગૌતમ—કરો લુલ્લ માફ એ મારી

કલંકી નથી તમે નારી રંગે રમો રહિ પ્રાણ

કમળા—ટાળો તમે બહેમ નહારી

તૈયાર છું હું તમ પ્યારી

ગૌતમ—સંગે જમો અહિં પ્રાણ

સાખી

કમળા—સંગે જમીએ સુંદરી લિયો દાસિ કર આમ

ગુણિ ગુણિકા હે પતી કરો અબ્દતા નાશ

ગૌતમ—ઠૂઠા કરે શીદ તું શાણી

બહાલી કર લે કેમ તાણી

કમળા— ભણે લીયો મમનાથ

ગૌતમ—કેશો વાત કોને ન નારી

કમળા—જણી લીધી અવનીયે મારી છાની રહે કેમ નાથ

ગૌતમ— રિસાઓ

રાગ—મારા મનમાં તનમાં—એરાહ—૮૬

કમળા—મારા પ્રાણ થકી પ્યારા પ્રાણ આવો હહાવો

સંસારનો લિયો શાણા

વારાંગના તણા વેષે મનાવ્યા તેથી છો આપ અન્નપ્યા મારા
ગૌતમ—સત્ય કહો સતી

કમળા—પેખી લિયે પતી ગ્રાસ ધરી પાછા તાણ્યા મારા
રિદ્ધિ સિદ્ધિ સૌ અરપી મેં નાથ સ્વામી ગ્રહા પછી ગ્રાસ
વાદ્ય સંગે કીધી રામકથા આપી આસન વિપ્ર પ્રમાણ્યા મારા

રાગ—સ્હાય સદા શ્રી હુરી કરનારા—એરાહ—૯૯

ગૌતમ—વારાંગના વેષે બહાલી હતાં તે હું કેમ માનું સત્ય સુંદરી સત્યતે
સાડી જે ઓઢેલી કોર જે ઓઢેલી હીરાએ જડેલી
માણેકે મડેલી ક્યાં છે પ્રિયાતમ પાસ
સુંદર સાદે વળી રૂડા વાદ્યે કીધી કથા તે શું સત્ય
સુંદરિ સત્યતે વારાં

રાગ—ઉપરનો—૯૦

કમળા—પાતળિયા વડું પ્રીત ધરીને સુંદર માનો સત્ય સધળું સત્યછે
સાડીયો આ ઓઢેલી કોરથી ઓઢેલી
હીરાથી જડેલી માણેકે મડેલી પેખો લઈ પતી પાસ
રામકથા તણું પુસ્તક પ્યારા નિહાળો આ રૂડું વાદ્ય
સુંદર વાદ્યછે પાતળિયા

ગૌતમ—હા હા પ્રિયા મારી સત્ય કથા તારી સૂણી ગુણીનારી
શંકા ટળી મારી ધન્ય તને ધન્ય
પુરુષ પ્રયાસ પડ્યો તુને પ્યારી માફ કરો સૌ સત્ય સુંદરિ સત્યછે

કમળા— પાતળિયા

ગૌતમ— રાગ—કોનું શુણીયલ ગાન—એ રાહ—૯૧

કેમ જતાયા રાય રસીલી કેમ જતાયા રાય

કપટ ભાવે મહેલે તેણ્યાં કામઘોં વ્યાકુળ કાય રસીલી

સાખી

પુઠે પુઠે પ્રેમદા આળ્યો હું તમ સાથ

અટકાળ્યો મૂને તહીં પોલીસે ગ્રહી હાથ

પછીની કહોને કષ્ટ કથાય

રસીલી

કમળા— રાગ-શિષધનું કંઠણ કઠોરરે માધ-એ રાહ-દર

પ્રાણપતી વીતી વારતા મારી

કહુ હું તમોને લીયો ઉરધારી

પ્રાણુ०

પ્રથમ તમોથી ગઈ હું ઉપર નિર્ણી નરેશ યયો બયભારી પ્રાણુ०

પાછળ પેખું ન દીઠા તમને શોક છવાયો વદુ શું આવારી પ્રાણુ०

સ્મર શત્રુથી બની વશરાયે શુદ્ધ મતી નિર્ણી નવ મારી પ્રાણુ०

પ્રણામ પિતાજી કહી દુર ઉભી તદપી ન માની વિનંતી એમારી પ્રાણુ०

ક્રોધ કરી મેં કર તરે છોડયો દૂર ગયા રાજન દિવહારી પ્રાણુ०

વ્યાકુળ કામે થયા નૃપતિને શાન્ત કિધા સદ્બોધે સુધારી પ્રાણુ०

હરિ ઇચ્છાયે કુમુદ પટરાણી આળ્યાં સુતા તણી બહારે એવારી પ્રાણુ०

શિયળ અસીથી મદન ધવાઈ રાય તનેથી ગયો દુર હારી પ્રાણુ०

સ્મર શત્રુત નથી ટળિ જતાં પુત્રી ગણી અતિ પ્રીતી વધારી પ્રાણુ०

ગૌતમ—

રાગ સદર—૯૩

ધન્ય પ્રિયા શુદ્ધ સદ્ગુણિ સારી

વાધે વૃતાંત સુણી સુખભારી ધન્ય०

મુજ સમ બહેમી મળ્યો પ્રિય તમને

વેલું કષ્ટ પડ્યું તુને પ્યારી ધન્ય०

વગર તપાસે વિયોગી કરી મેં

વિણ અપરાધે તજી તુને નારી ધન્ય०

બળિ તુજ નિણુ કે વિકટ દુઃખ વેઠી
 દંપતિ સૂખ વધારે આવારી ધન્ય૦
 માફ કરી અપરાધ પ્રિયા સૌ
 પ્રીતી વધારે વિયોગ વિસારી ધન્ય૦

કમળા--સાથ પધારી ગુરૂને પ્રણમજ્ઞે
 માગજ્ઞે માફ ગુન્હાતી તમારી

ગૌતમ-- ધન્ય૦

રાગ--હવે કરવું શું મારે--૯૪

કમળા--પત્ર આળ્યો પિયરથીરે

સ્વસ્તી શ્રી કાન્તીપૂર નિવાસી સદ્ગુણી પંડિત શાણા	કુશળ પત્ર૦
ચિરંજીવી અમ પુત્રીબા કમળા દિસો અમોઘી રિસાણાં	કુશળ પત્ર૦
જ્ઞેગ શ્રી લક્ષ્મી પુરથી લખે છે કુમુદા પત્ર આરે	કુશળ પત્ર૦
આશિરવાદે જ્ઞેન તમારા મુત્ર પ્રસવ થયો મારે	કુશળ પત્ર૦
પારણા કેરું ત્રીજનું મહુરત પોસ સુદી સોમવારે	કુશળ પત્ર૦
તે પર પંડિત સાથ પધારો આનંદનો દિન આરે	કુશળ પત્ર૦
જ્ઞે મમ પુત્રી આવો નહોતો સોગન શ્રી હરીનારે	કુશળ પત્ર૦
બ્રહ્મ તમારાને આવી રમાડો હર્ષ થશે મુને ત્યારે	કુશળ પત્ર૦
શું લખું તમને સમજી છો શાણાં જ્ઞેન લખે કુમુદારે	કુશળ પત્ર૦
યાદ કરે છે સ્વામી અમારા આવો પંડિત સંગ યારે	કુશળ પત્ર૦

ગૌતમ-- રાગ--જગતમાં જાહેર--એ રાહ--૯૫

પત્ર આ કુમુદા તણેથી વહેમ તો નિશ્ચે ટળ્યો

તે સાથ રાજન સહી તણો ખીજો પુરાવો વધુ મળ્યો

ગીતી.--૯૬

કમળા--આગ્રહ છે તો સ્વામી શિશુ જવાને તૈયારી કરવી

ઝાતમ—માર ગુરૂની માગી સદ્ગુણ છંદગી સંસારે કરવી

ભાગીરથી— રાગ—અરર આવ્યો જખર—૯૭

અહાહાહા દીસે આનંદ દિન આજ

પ્રીતેથી પધાર્યા રૂડા જમાઇ રાજ અહા૦

દંપતીમાં સુખ પેખી સૂખી થવાનું

માતા પિતાનું થયું શુભ કાજ

દુર થયું સંકટ વાદળ શિર પરથી

શ્રી હરીની રક્ષાયે રહી સૌ લાજ અહા૦

આલો આમંત્રણ આપ્યું રાજનનું

પંડિત પધારો તમે હમણાંજ

યાદ કરે રાયશ્રી પુત્રી જમાઇને

પારણું બંધાવા કુંવર શ્રીને કાજ અહા૦

રાગ—સ્વામી મનાવા—એ રાહ—૯૮

કુમુદા સુંદરી

ભાગીરથી

કમળા

ચંદ્રગૌરી

તારામણી

બહાલા કુંવર શ્રી પોઢશેરે રૂડે પારણિયે

બેની લ્યો હાથમાં દોરો રસીલો કુંવર૦

પોઢશેરે રૂડે પારણિયે

કુમુદા—કમળાબા કહો તમે કાનમાંરે રૂડે પારણિયે

નીતીવંતા થજો વિરા છખીલો કુંવર૦

કમળા— સાખી

સદ્ગૂણી શુભ લક્ષણા થજો સુખદિ આજ

યશકિર્તીવંતા તમે વિભૂ લીયે સંભાળ

ભાગીરથી—કોમળ કર શૌરે ફરવેરે રૂડે પારણિયે

કુમુદા—આ છે તમારા વિરા રસીલો કુંવર૦

સાખો.

પ્રજા પુત્ર પુત્રી સમી વૃપતીને કહેવાય
 પત્નીવૃત્ત નિજ પાળતાં રાજ્ય કદી નવ જાય
 ઘોતે બેની શીખ સાનમારે રૂડે પારણિયે
 બુદ્ધિવંતાં થજો બાળા રસીમો.

તારામણી—

મધુરમણી—

ચંદ્રામણી—

ગરબો—૯૯

ચાતો સાહેલી સૌ સાથે મળીને
 કરિયે માતૃને પ્રણામ સાહેલી૦
 શિયળ સાચવો આરે સંસારમાં
 રહાયે થઇ માતૃ શિયળ કદીના
 ચૂકાવે એજ સખકારી સાહેલી૦
 ધર્મ પતીવૃતા એ સાચો સતીવો
 ધિકકાર છે વ્યભિચારી સાહેલી૦
 નીચું નિહાળી નારીએ ચાલવું
 કૂદ્રષ્ટી કરવી ન કયાંઇ સાહેલી૦
 લજ્જા વડીલની શામા સંભાળવી
 મૂખે વદો ન કહું વેણુ રસીલી શીયળ૦
 નિતી મારગડે રમીયે સંભાળથી
 સજ્જો કુનિતીનું ન કેણુ છખીલી શીયળ૦
 સ્વામી હુકમને શીરે ચઢાવવો
 હોય બસે દુઃખકારી સાહેલી શીયળ૦
 શણુગાર સાણી ધરિયે શીયળનો
 એ છે સદા સખકારી છખીલી શીયળ૦

સ્નેહે સાહેલી માતૃ અંખાને પૂજે
 કુમકુમ અક્ષત સાથે રસીલી૦
 પ્રેમેથી ધૂપ દીપને વેદ પરિચે
 પુજ્યા ચઢાવિ માતૃ માથે રસીલી૦
 કપૂરે આરતી ડાડેથી કરીને
 પુર્ણ પુજા સૌ કીજે હખીલી૦
 નમીએ માતૃને સ્નેહ નજરથી
 પ્રીત આવારણાં લીજે સાહેલી શીયળ૦

૧૦૦

આશું સખી રૂડા ચંદ્ર જીલ્લો
 શાણી સાહેલી સાથે રમી લ્યો આશું •
 સંગે રમો, નેહે નમો, દુઃખ દમો, શોક સમો,
 શુદ્ધ ધરો પ્રભૂ પ્રેમ તમો આશું •
 શિયળ સદગૂણને ધારી વધારો હર્ષ આવારી
 ઉત્તમ ઔષધ જીવન જગમાં
 પ્રભૂ સ્મરણ છે એવું તજમાં
 સાચવી શ્રી હરી સ્મરી સ્મરી દિલ ડરી
 ધ્યાન ધરો પાપ હરો પ્રીતિ કરો ચિત્ત સ્મરે
 શીયળ સાચવી સાહેલીયો આશું •

સાખી

ચંદ્ર વિના જ્યમ ચાંદની જળ વિણ જેવું મીન
 સ્વામી વિણ સંસારમાં શશિ વદની સુખ હીન
 એક પતિન વૃત્ત પુરષને ઉજ્જવળતાતું સ્થાન
 શિયળ સતી સજ્જગાર છે સત્ય પ્રભુનું ધ્યાન
 નિયંતા નાયનું નિયો કરો શાણી સ્મરણ ચિતે

શિયળ બેલી શ્રી હરી સાચા અન્ય વિચારે સરવે દાયા
 એજ છે આપણો સર્વનો તારક
 ભાવે બળે શોક તળે સૂઝણુગાર રતેહે સજ્જે
 સત્ય ગણો ઉર શામળાયો

આશુ'૦

કામસીંહ—હે દેવી શ્રી અંબિકા માતૃ મને માફ કરજે, મેં આ
 તારી કમળા પ્રત્યે પાપવૃત્તી કીધી હતી અરે મારી વહાલી પુત્રી કમ-
 ળા, અરે મારી બેન કમળા અરે મારી શિક્ષા ગુરુ કમળા મેં પાપીએ
 તારા પ્રત્યે ખરાબ વર્તણુંક ચલાવી તેને માંટે માફી આપ અરે કૃપા
 સિંધુ પરમેશ્વર મારા કુકર્મ કરવા ધારેલા વિચારને આપે કમળા બેનના
 હૃદયમાં શુંક મતી પ્રેરી હાવી દીધો. અહો હું પાપીનો શી રીતે ઉ-
 દ્ધાર થશે. હે દેવી હું દુષ્ટને સસ્ત્રથી કેમ પૂરો કરતી નથી. હે પૃથ્વીમાં
 તું મારા જેવા અન્યાયી નૃપને શા માટે દાબી દેતી નથી, રાજ્યોને
 પ્રજા પ્રત્યે બેટા બેટી તરીકે વર્તવું જોઈએ તેના બદલામાં મારા જેવા
 પાપીઓ, તેજ બેટાબેટીઓ પ્રત્યે અધમ નજરથી જુવે તો પછી ન્યાય
 ક્યાં રહ્યો હે હરી મને માફ કર, જ્યારે વાડ ખેતરને ખાય ત્યારે
 ત્યાં અનાજની શી આજ્ઞા રખાય રાજ્યો પ્રજાને પાળવાના બદલામાં
 પીડા કરે તો પછી શું રહ્યું હે પરમેશ્વર હે પરમ પીતા હું અપરાધીનો
 ગુન્હો ભાક્ષ કર. હે ભાઈઓ મારો દાખલો લઇ, એક પત્નીવૃત્ત પાળો,
 હે બેનો તમે પણ કમળાનો દાખલો લઇ શુદ્ધ શીયળ પાળો.

સર્વ પાત્રો—

૧૦૧

નમિયે રમિયે જમિયે સ્તવિયે

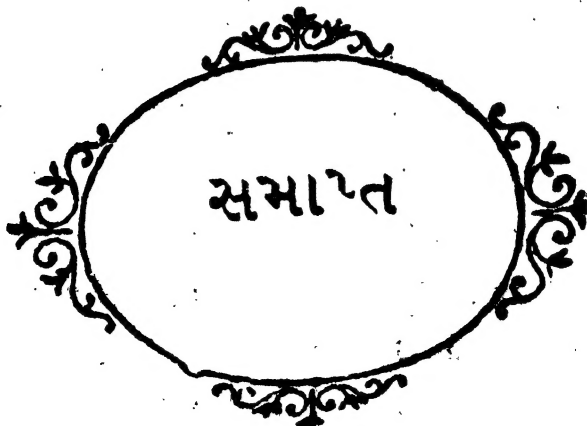
સુખદ ગણી સંસાર

જય જય જય વિભુજ ગદાધાર

દેવ્યા બ્રાપિ સૌ સ્થળ ધોઝાર

(૫૫)

તનમાં મનમાં ધનમાં વનમાં	
ત્યાં પશુ તું કરતાર	નમિયે૦
અમિકા ધિક ઉર હર્ષ વધારી	
પ્રણામ કરિયે વારંવારી	
ગ્રેમે નેમે સ્મરિયે એવી	
શુદ્ધ મતી દો સાર	નમિયે૦
કમળા વિજ્ય થયો શિળવૃતથી	
રાય નમાવ્યા વચના મૃતથી	
લહેમી સ્વામીને વશ કીધા	
તે સૌ તુજ ઉપકાર	નમિયે૦
ભર્તે ભુમીમાં ભકત દયાળ	
ત્રાતા દાતા તું ભય ટાળ	
આપો સુમતી કાપો કુમતી	
સૃષ્ટી સુખ કરતા	નમિયે૦



શ્રી હરી

અગાઉથી ગ્રાહક થનારનાં નામ.

ઉનાવા.

૨૫ વૈદ્ય દયાશંકર ગણપતરામ

૨ રા. નાથલાલ મુળજીભાઈ

૨ રા. ચુનીલાલ છમિનદાસ

આશિ. માસ્તર ઐઝોર.

૨ રા. ચુનીલાલ પ્રભાશંકર

૨ શા. ભુદરભાઈ વસ્તારામ

૨ રા. નારાયણજી છગનલાલ

૪ રા. ત્રંબકલાલ દુર્લભરામ

૨ રા. દામોદર નારાયણજી

૨ રા. હિમતલાલ મોહનલાલ

૨ રા. મણિશંકર મોહનલાલ

૨ ઠા. અમૃતલાલ નાથલાલ

૨ પા. મોતીભાઈ ધોળીદાસ

૨ પા. ત્રીભોવંન બાજીદાસ

૨ પા. કાળીદાસ માધવજી

૨ બારોટ છોટાલાલ વાજીજી

૨ સુતાર પીતાંબર પાનાનંદ

મીયાં સદ્ગુભાઈ સમર્થભાઈ

૨ સોની, જોધલાલ ગોપાળ

૨ રા. કેશવલાલ હીમતરામ

૨ કંદોઈ મણીલાલ મગનલાલ

૨ પંચોળી પ્રાણજીવન પ્રભાશંકર

૨ પંચોળી શંભુરામ ગણપતરામ

૨ રા. પ્રાણશંકર જોશંકર

૨ પા. મંછાભાઈ ભાભઈદાસ

મહેસાણા

૫ સોની ચુનીલાલ ભુદર દાસ

ખારવા-વઢવાણ.

૫ સોની ચુનીલાલ અંબારામ

સાદરા

૧ કંસોશ સાંકળચંદ છગનલાલ

સિદ્ધપુર

૨ ઠા. શંકરલાલ નથુરામ

૨ ઠા. બોધાલાલ કાશીરામ

અમદાવાદ

૧ ભટ અંબાલાલ સાંમળદાસ

૧ કડિયા સોમનાથ ધનસાહ

જાહેરખબર

ત્યાંથી સ્વહસ્તે બનાવેલાં પુસ્તકો જે સહ
તેમણે નિમ્નેના શિરનામેથી મંગાવી લેવાં

પુસ્તકોનાં નામ,

શ્રી હરી કિર્તનાવળી પુસ્તક ૧ હું ૦---૦-

” ” ” ૨ જી ૦--૧-

વારાહી સ્તુતીનાં ગાયનો ૦--૧-

વહાલાઓને વિનાંતી ૦--૦-

હૃદય તરંગ છપાય છે.

સદગુણી કમળા ગૌરી માટું છપાય છે.

છપાય છે સતી સવીતા નૌવેલ છપાય છે

કેં ઉનાવા પોષ્ટ ઉંઝા રા. મુળશંકર પ્રભુરામને ત્યાંથી



નામ નોંધાવો થોડા વખતમાં છપાઇ બહાર પડશે નામ નોંધાવો

અમુલ્ય હીરો.

કીંમત ૧-૦-૦ વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે

સત્યવાદિ હરિશ્ચંદ્ર નૌવેલ.

યાને જીવન ચરિત્ર

કીંમત ૦-૧૨-૦ વી. પી. ખર્ચ જીદુ.

વી. કે. શાહનીની કંપની. અમદાવાદ-પીરમસા રોડ,

